

5 Ис 6965

Сын.
Pieśni pracy i
zmarania

Vilnia 1935h

A. STEPOVIČ

Z A
BAČKAŮŠČYNU

Špie ůnik

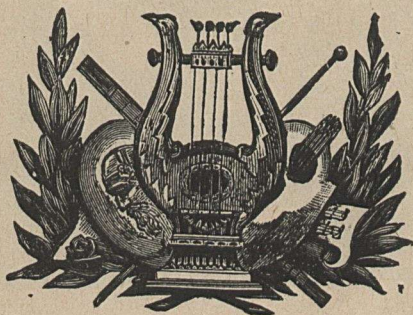
Національний
Бібліотечний
Збірник

BIEŁARUSKI INSTYTUT HASPADARKI I KULTURY
Litaraturna-Mastackaja Sekcyja.

ЗА БАЦКАЎШЧЫНУ

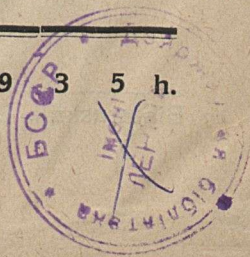
Pieśni pracy i zmahańnia.

Sabraŭ i apracavaŭ AL. STEPOVIČ.

V i l n i a . — — — — — 1 9 3 5 h.

92

Albin STEPOVIČ
* 18.III.1894—† 18.XII.1934.

U S T U P.

Na niastaču biełaruskich śpieŭnikaŭ my, Bielarusy, žalicca nia možam. Adnak amal usie hetaja pracy majuć na mecie pierawažna zachawaŭnie i paznawaŭnie narodnaj pieśni našaj wioski, abo wykonywaŭnie hetaj pieśni ũ mastackaj formie vyklučna na koncertach i adumysłowych wiečaroch.

Kali ũziać pad uvažu toje, što biełaruskaja narodnaja pieśnia, nia hľadziačy na jaje mastackija wartaści, archaičnaść i samabytnaść nia moža adbivać nastroi, potreby i tempo siahoŭniašniaha hramadzkaha žyćcia,—to budzie zusim widayočna ũ nas niastača nowaj pieśni, jakaja-b żywym rytмам, adpawiednaj melodyjaj i patryjatyčnym źmiestam budziła narod, uświedamlała, umacowywała ũ imknieŭniach da nacyjanalnych ideałaŭ i adnačasna raźwivała muzykalnaść u masach.

Takim metam maje służyć hetaj niewialiki zbornik.

Słowy da pieśniaŭ ja wybraŭ z drobnych tworaŭ roznych našych paetaŭ. Melodyi da hetych vieršaŭ ja staraŭsia brać narodnyja biełaruskija, adnak takija, katoryja swaim charaktaram mienš bolš zhađzajucca sa źmiestam pieśni. Da niekatorych vieršaŭ dadzieny zusim nowyja, aryhinalnyja melodyi.

Składajučy hetaj śpieŭnik, ja mieŭ tak-ža na ũwazie jaknajšyrejšuju dastupnaść. Dziela hetaha niama tut doŭhich i trudnych da zapamiataŭnia melodyjaŭ. Niama tak-ža skomplikawanaj haraminizacyi. Łacinskuju abecedu ja ũżyŭ vyklučna dziela toho, što jana ũ Zach. Bielarusi siarod najmaładziejšych bolš wiedama. Navučyca pieśni moža kožny, treba tolki, kab prywasawaŭsia da adumysłowych ukazkaŭ, padadziennyh pry kancy hetaj knižki, na bač. 22.

AL. STEPOVIČ.

A D V Y D A V I E C T V A.

Vypuskajučy ũ šviet drukam hety zbornik „Piešniaŭ pracy i zmahańnia“, uvažajem za patrebnaje papiaredzić jaho nastupnymi ũvahami.

Biazlitasny los nie pazvoliŭ aŭtoru hetaha špieŭnika śv. pam. Albinu Stepoviču daviasći pačatuju pracu da kanca. Musili za heta ũziacca ludzi inšyja, jakim dumki i namiery aŭtora ũ spravić špieŭnika byli bolš-mienš viedamymi. I z hetaha boku ideju špieŭnika ũdołosia zachavać takoj, jak jaje pradstaŭlaŭ sabie aŭtor-
niabožčyk.

Ciažejšaj da vykančeńnia akazašsia hrafičny bok hetaha špieŭnika. Rukapis špieŭnika pryhataŭlaŭ aŭtor budučy ũžo pavažna chvorym. Jašče bolš asłabli siły aŭtora, kali treba było pierahla-
dać rukapis pryhatavany rysavalnikam da zdačy ũ cynkohrafiju...

I hety mament zavažyŭ najbolš, bo abmyki, a lepš — nie-
dakładnaści, niezaŭvažanyja prad cynkohrafijaj, papravić blizu nie
mahčyma.

Nia rzykajučy na košty pierarobki niekatorych kliš, vyda-
vievta pastanaviła padać ich u druk na hetulki papraŭlenymi, kol-
ki heta akazašsia mahčymym. Rešta papravak źmieščany pry kan-
cy špieŭnika, na bačynie 23-aj, kudy i adsyłajem kožnaha, chto
choča hetym špieŭnikom karystacca.

Na zakančeńnie dadać treba, kab kožny, u čyje ruki hety
špieŭnik dastaniecca, uvažau jaho jak niaŭmiruščy zapaviet, jak
h o ł a s z - z a š v i e t u jahonaha Aŭtora, śv. pam. Albina Stepovi-
ča, haračaha biełaruskaha patryjota.

Niasiema-ž ũsiudy badzioraje biełaruskaje slova, vučemasia
špiavać biełaruskaju piešniu sami i starajmasia, kab heta rabili
ũsie kruhom. Pamiatajma, što piešnia najlepš budzić i trymaje
ũ čujnaści samlełyja siły narodu.

1. Biełaruś pieradusim.

Uračysta. Siaredniaja skorašč.

Słovy i muzyka A. S.

Bie - ła - ruś, chaj sło - va he - ta bu - dzić no - vy
Nam dab - ro ja - je - vo me - ta i naj - wyż - šy

duch miż nas.
naš na - kaz. Ni śla - za, a - ni sta-hnań-nie, ni pa-

ko - ra, a - ni strach, tol - ki pra - ca i zma - hań-nie,

he - ta naš da me - ty ślach.

Biełaruś, chaj słowa heta
Budzić nowy duch miż nas.
Nam dabro jaje — vo meta
I najvyššy naš nakaz.
Ni śłaza, ani stahnańnie,
Ni pakora, ani strach,
Tolki praca i zmahańnie —
Heta naš da mety ślach.

Biełarusi syn nikoli
Nie zračecca svaich praŭ;
Znojdzie dužaści davoli,
Kab niavolnikam nia staŭ.
Dyk ci ŭ ščaścia dzień pahodny,
Ci u bury dni blahim —
Znajma pieršy klič narodny:
Biełaruś pieradusim.

2. M o j K r a j.

Słowy A. Hurły.

Melodyja narodnaja biełaruskaja.

Pachodna.

Kraj moj tam, dzie son - ca wieč-na rviec - ca źjać sva - jej kra - soj,

tam, dzie moh-by ja biaś-pieč-na su - pa-čyc sva - joj du - šoj.

Kraj moj tam, dzie sonca wiečna
Rvierca źjać svajej krasoj,
Tam, dzie moh-by ja biaśpiečna,
Supačyc svajoj dušoj.

Kraj moj tam, dzie wiečna chvali
K życiu novamu pływuc,
Dzie nia stohnuć nudna dali,
Pieśniu-ż volnuju piauć.

Kraj moj tam, dzie dub staletni
Nie padatny hłumu bur
I hraby z krasy suśvietnaj
Nie bajacca złych vichur.

Kraj moj tam, dzie poŭny kołas
Za pakłonom bje pakłon
I źniai ščaślivy hołas
Zahłušaje serca zvon.

Kraj moj tam, dzie kala chaty
Da niabios užniaŭsia sad,
Ū čas viačerni dzie dziaŭčaty
Apiavajuć kraju ład.

Kraj moj tam, dzie Nioman ljecca
Sierabrystaj pałasoj,
Dzie usio, usio śmiajecca,
Dzie zijaje ũsio krasoj.

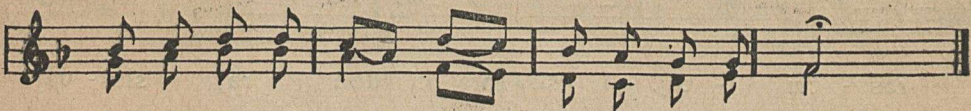
3. Maładym pieśniarom.

Davoli żyva.

Słovy M. Mašary.
Melodyja narodnaja biełaruskaja.

Na - ša me - ta - son - ca, my ży-viom ah - niom

i pa ũsiej sta - ron - cy pie - ra - klič via - dziom

4. Ty, zialonaja dubrova.

Mierna.

Słowy J. Kupały. Muz. A. S.

Ty, zia - - lo - na - ja dub - - ro - va, son ŝki - daj,
raŝ - ćvi - - taj. I ŝu - mie - ci dob - raj ŝla - vaj
nia ki - daj na ũvieŝ kraj. na ũvieŝ kraj.

Ty, zialonaja dubrova,
Son ŝkidaj, raŝćvitaj.
I ŝumieci dobrej ŝlavaj
Nia kidaj na ũvieŝ kraj.
Hamani, razchodźsia ŝumam
Ad miaży da miaży,
ũli nadzieju volnym dumam,
Ab usim raskaży.

Kazku byũŝych pieŝniaŝpievaũ
Raspali, razahrej;
Raźmiaci uprava—ũleva
Suchaćviet i suchaviej.

Maładyja zahavory
ũ chod puŝci, satvary;
Jasnahladam doły, hory
Aŝviaci, prybiary.

Kiń razhonna viestki ŝvietu
Ab ŝabie, ab ŝiaũbie,
I da nieba viestku hetu
Daniasi u klaćbie.

Abymisia z nivaj rodnej
I duŝoj i hrudźmi —
Kraj prybity, niepahodny
ũskałychni, padyjmi.

5. Viejcie vietry.

Słowy J. Kołasa.

Melodyja narodnaja biełaruskaja.

Pachodna.

Viej-cie vie - try na pra - sto-ry, raż-vi-vaj-sia ũ nie - - bie hrom,

kab dry - że-ła po - le, ho-ry, kab cha-dziũ les cha-dy - - rom

Viejcie vietry na prastory,
Rażvivajsia ũ niebie hrom
Kab dryżeła pole, hory,
Kab chadziũ les chadyrom.

I niachaj blišćać zarnicy,
Hrudzi rvuć kałmatych chmar;
Chaj u šumie navalnicy
Razhulajecca pażar!

Tolki ũ strašnych piešniach bury
Naš słaby akrepnie duch,
Smielým stanie zrok panury
Čutkim zrobicca naš słuch!

Tak hulajcie-ż vietry ũ poli!
Nieba hnieũ i hnieũ ziamli
Kab źlilisia ũ piešniu voli,
Chvalaj siły paciakil!

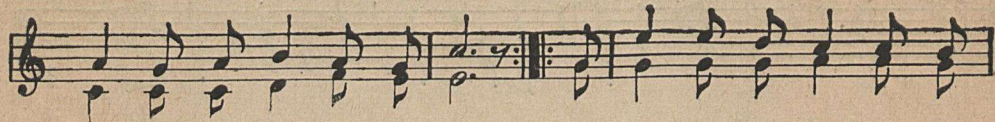
6. Za praūdu, za ščaście.

Siarednia.

Słovy J. Kupały.
Melodyja Al. S

Za praū - du, za šča - ście, za le - pšu - ju do - lu važ -
U kryū - du nia daj - sia, svaj - ho da - bi - vaj - sia, ad -

mi - sia, moj dru - Źa, pa - stoj. Chaj hor - ki - ja ślo - zy, što
va - ha chaj bu - dzie z ta - boj. da - duć ta - bie, bra - cie, sił

ű śpie - ki, ma - ro - zy li - juc - ca na bied - naj ziam - li
ho - ra zma - ha - ci i ű ser - cy ras - pa - lać ah - ni.

Za praūdu, za ščaście, za lepšuju dolu
Vaźmisia moj druŹa, pastoj.
U kryūdu nia dajsia svajho dabivajsia,
Advaha chaj budzie z taboj.

Chaj horkija ślozy, što ű śpieki, marozy
Lijucca na biednaj ziamli,
Daduć tabie, bracie, sił hora zmahaci
| ű sercy raspalać ahni.

Choć vichry šalejuć, choć pieśni niamiejuć,
Choć strašna zamučany ty,
Za dobruju spravu, za ščaście, za słavu
Dušu vryrvaj z ciemnaty.

Dyk Źyva-Ź k paćatku—nia ćas spać u šapku,
Valacca, jak ćervi ű travye;
űŹo soniejka űschodzie, űŹo duch u narodzie
Zbudziűsia i k praūdzie zavie.

7. Pieśnia biełaruskaj moładzi.

Słowy Kazłoŭščyka na melodyju
„Ad wieku my spali“.*)

Pachodna.

My boj - - ka - ja mo-ładź, ar - ly ma - ła - dy - ja, za
na - mi jdzie do - la bra - toŭ, ũ du - šach na - ŝych
ščy - rych i - - de - i śvia - ty - ja, a ũ ży-łach kry-vic - ka - ja kroŭ.

My bojkaja moładź, arły maładyja,
Za nami jdzie dola bratoŭ,
ŭ dušach našych ščyrych idei światyja,
A ũ żyłach—kryvickaja kroŭ.

A lepšuju dolu my, moładź, zdabudziem,
Chacia-b było treba achviar;
Chacia-b było treba vialikich natuhaŭ,
Chacia-b kłaść żyćcio na aŭtar.

Nia bojmasia buraŭ, vichuraŭ, marozaŭ,
My-ž dzieci pracoŭnaj siamji;
Nia bojmasia złydniaŭ, ani ich pahrozaŭ —
I tak kališ lažam ũ ziamli.

Niachaj nas nia strašyc ni hoład, ni choład,
Da hetaha, brat, pryvykaj!
Vučysia, pracuj i zmahajsia jak vołat,
Bratom ty svaim pamahaj!

Hartuj svaju volu i nervy, i cieła,
I duch naš narodny ũzmacniaj,
Kab moh ty zaŭsiody rašuča i śmieła
Viašci da svabody svoj kraj!

*) Pieśnia zharmanizavana na adnarodny chor, h. zn. na 3 hałasy mužčynskija
abo 3 hałasy žanočyja.

8. Chaj nam žyvie...

Z enerhijaj, davoli žyva.

Melodyja Ul. K.

Chaj nam žy - vie Bie - la - ruś da - ra - ha — ja,
Me - ty sva - jej chaj chut - čej da - sia - ha — je,
śmie - ła da vo - li i - dzie. My za Cia - bie, na - ša
lud svoj da šča - ścia via - dzie, A jak na - dyj - dzie pa -
rod - na kra - i — na, ser - cam, du - šoj sta - i - mo,
treb - na chvi - li — na, śmie - ła žyc - cio ad - da - mo.

Chaj nam žyvie Bielaruś darahaja,
Śmieła da voli idzie,
Mety svajej chaj chutčej dasiahaje,
Lud svoj da ščaścia viadzie.

My za Ciabie, naša rodna Kraina,
Sercam, dušoj staimo,
A jak nadyjdzie patrebna chvilina—
Śmieła žycio addamo.

My dzieci pracy. Nia strašny nam
[chmary,
Ūsim my damo čto što vart.
Žycio patrapim zlažyc na aŭtary,
Bo ũ sercy ũ nas — voli hart.

Dyk, braćcia, śmieła idziom my napierad
Kujma advažna svoj los!
Doŭhaj niavoli parviom stary nierat,
što močam kryŭdy paros.

Bury stahodździaŭ nas zahartavali—
Biedy dla nas moc dali.
Nas nie zaljuć ũžo varožyja chvali—
My staimo pry ruli.

Dyk chaj žyvie Bielaruś darahaja,
Śmieła da voli idzie.
Mety svajej chaj chutčej dasiahaje,
Lud svoj da ščaścia viadzie!

9. Naša moładź.

Słowy J. Kupały.
Melodyja A. S.

Mierny.

Na cia - bie, na - ša mo - ładź, na - dzie - ja na - šaj
sum-naj ha - rot-naj ziam-li; tvoj ar - li - ny pa - lot čmy raź -
vie - je i za - pa - lić viek - vieč - ny ah - ni.

Na ciabie, naša moładź, nadzieja
Našaj sumnaj harotnaj ziamli;
Tvoj arliny palot čmy raźvieje
I zapalić viekviečny ahni.

Ty razbudziš pryspanyja siły
I na volny pakličaš prastor
Z zabyćcia biesprašvietnaj mahiły
Da bliskučaha sonca, da zor.

Ty na bačkauskim, moładź, kurhanie,
Uźniasieš niezhdabyty pasad,
Što rastočyć tvajo panavańnie
Na ũvieš kraj, dzie siahnie tvoj pahlad.

Tabie budú nia strašny załomy,
Złyja vorahi, ich varažba:
Dolu, praŭdu z maľanak i hromaŭ
Tvaje vykrasiać hart, baračba.

Schamianisia-ž ty, moładź arlina!
Ū bok druhi vichry viejać prymuš,
Biary śvietač, idzi za sudžbinaj,
Idzi z słovam śviatym: Biełaruś!

10. Č u j u, b j e p r y l i ů.

Pachodna.

Slovy M. Mašary,
Melodyja narodnaja biełaruskaja.

Ču - ju, bje pry - liŭ ha - ra - čy,
Na - ki - pa - je pieś-nia znoŭ, Cha - ra - še - juć

ni - vy na - šy sie-vam zor - nych kra-sak sloŭ. kra-sak sloŭ

11. Dla Ciabie, Biełaruś...

Słowy Hryškiewiča.
Muz. Al. St.

Davoli żyva.

Dla Cia - bie, Bie - ła - ruś, na - ša pra - ca, dla Cia-

bie ũ ser-cach na-šych bje żar, sta - niem druž-na da pra - cy ũ rad,

brać - cia, zło - żym trud svoj na vo - li aũ - tar.

Dla Ciabie, Biełaruś, naša praca,
Dla Ciabie ũ sercach našych bje żar;
Staniem družna da pracy ũ rad, bráccia,
Złożym trud svoj na voli aũtar.

Na Tvaje, Biełaruś, šyr-paletki,
ũciahniem z stali hartovany pľuh,
I tvaje ũ biełaj vopratcy dzietki
Chutka zmyjuć znak „viernieńkich sľuh“.

Za Ciabie, Biełaruś, milijony
Stanuć rodných viaskovych synoũ —
J hućnaj pieśni hałosisty zvonŭ
Papľyvuć ad krajoũ da krajoũ.

12. M a j a ž o n k a.

Słovy J. Kupały.

Davoli żyva.

Melodyja bielaruskaja narodnaja

Nie cha - ču ja žon - ki nie z sva - jej sta - ron - ki,

Jak ja ba - ha - ciej - šaj i jak ja mud-rej - šaj.

Nie chaču ja žonki
Nie z svajej staronki,
Jak ja bahaciejšaj
I jak ja mudrejšaj.

A važmu takuju
K jakoj lubašč čuju,
Što mianie palubie
Jak siabie samuju.

Budziem z joju žyci
I dolu chvalici,
Viašci ład u chacie,
Dzietak hadavaci.

I tak žyc pa pravie
Ź dobraj budziem slavie,
Pakul chaŭtoroŭ nam
Złaja śmierć nia spravie.

13. Šviecić zorka jasna.

Słovy K. Svajaka.*)
Melodyja narodnaja bielaruskaja.

Pavoli.

Švie-cić zor - ka jas - na cud - na na šviet Bo - žy
Ů paũ - švie - cie to - nie wios - ka ho - ry, sad i

ũvieš ży - va noć - ka a - har - nu - ła
les; sa - ła - viej - ka a - daz - vaũ - sia

son - ny ce - ły kraj, byũ na švie - cie maj.

Šviecić zorka jasna cudna na šviet Boży ůvieš.
Ů paũšviecie tonie wioska hory, sad i les;
Žyva noćka aharnuła sonny ceły kraj,
Saławiejka adazvaũsia byũ na šviecie maj.

Na vajnie tam Janka biũsia—los jaho zahnaũ,
Słozy liũ pa rodnaj wioscy, aũ ad kuli paũ;
Darma zorka ašwiatlaje nadmahilny kryũ,
Janka špic snom daũhavičnym—taka vola zvyũ.

Ůzyjšoũ miesiac jasny-poũny, dremle sonny šviet:
Kamuž heta jasnaj noćkaj supakoju niet?
Złaũyũšy bieły ruki maũ idzie praz haj,
Cicha šepčuć vusny bieły: „Janku mnie addaj“.

*) Melodyja padabrana da hetych sloũ K. Svajakom.

14. T r y p a r y d n i a.

Z žyćciom, śpieūna.

Z Konońnickaj, pierałażyū J. Kupała.
Melodyja zapisana ad K. P. Uchtomskaj.

Pryj-dzie ťvi - tań-nie da ma - jej chat - ki

i raz - bu-dźać mia - nie sta - nie: hej, bia - ry kos - ku;

hlań, tam na ťscho-dzie so - niej - ka sko - ra pra - hla - nie

Pryjdzie ťvitańnie da majej chatki
I razbudźać mianie stanie:
„Hej, biary kosku; hlań, tam na ťscho-dzie
Soniejka skora prahlanie.

„Dzie ty siarmiaha? Pot jaťce značan:
Noćkaj nia vysach Piatrovaj.
Dzie maja koska? Dzie bajańnica:
Čas nam na łuh za dubrovaj...

Pryjdzie pałudzień da majej chatki,
Ka mnie padsiadzie na łavu,
I tak hladzić tam, jak maje dzieťki
Žyviacca posnaju stravaj.

I łustu chleba čornaha łomie,
Ruki čahoťci trasucca,
A ťto kusoćak voźmie, adkusie —
ťlozy curkom palijucca.

A pryjdzie noćka da majej chatki,
Stanie ť kutok padaprecca
I ť dumkach-dumkach stojućy hetak,
Pieťniaj hłuchoj adaźviecca.

A ť hrudzioch serca pťuskaj zaskača,
Chadyrom chatka zachodzie,
Jak noć ab doli ciaźkaj, muźyćaj —
Nudna hałosie, zavodzie.

15. Padsiakajcie toje dreva.

Słovy J. Kupały.

Melodyja narodnaja bielaruskaja.

Pavoli.

Pad - sia - kaj - cie to - je dre - va, što ũ kor - ni ũsy - cha - je

nie ũva - żaj - cie ta - ho ser - ca, što ża - lu nia ma - - - je,

nie ũva - żaj - cie ta - ho ser ca, što ża - lu nia ma - je.

Padsiakajcie toje dreva,
što ũ korni ũsychaje
Nie uvažajcie taho serca,
što żalu nia maje.

Straście ptušku, praz jakuju
Swojskaja zahinie;
Zabyvajcie pieśniu, što vam
Vorah vaš nakinie.

Oj, hadujcie, padlivajcie
Haj żyvy, zialony;
Sercu dobru davajcie
Dobryja pakłony.

Pavażajcie tuju ptušku,
što kryŭdy nia robie;
Nia čurajcieś rodnaj pieśni
ũ sčaći i ũ žalobie.

JAK KARYSTACCA Z HETAHA ŠPIEŦNIKA?

Kali ty, Bielarusie, dastaŭšy hety špieŦnik, nia možaš sam karystacca sa źmiešćanych u im notaŭ — nie biaduj. Na ũsio jošć sposab.

Pieradusim znajdzi čaľavieka, jaki znaje noty, heta znača, moža ich zaihrać na niejkim muzykalnym instrumencie abo samastojna zapiajac. Takimi muzykalnymi ludźmi na wioscy jošć ahuľam asoby (arhanistyja, psalomsčyki i inš.), jakija kirujuć chorami abo jhrajuc z not.

Znajšoŭšy patrebnuju asobu, sabiary svaich blizkich ci znajomych i navučy ich vybranyja vieršy sa špieŦnika napamiać. Kali heta зробlena, treba pačać vučeńnie melodyi ũsiej hrupaj pad kiraŦnictwam uspomnienaj muzykalnaj asoby, jakaja, u zaležnaści ad svajho pryhatavańnia i zdolnaści, moža pieśni navučyc piajac na dva roznyja haľasy, abo zharmanizavać pieśni na vialiki chor. Važna, kab melodyju (pieršy hoľas) viedali dobra ũsie i mahli piajac kožny paasobku. Navučycca jaje možna prapiajaŭšy piešniu ad 10 da 20 разоŭ. Treba adnak melodyju paŭtaryć z vučycielam spuściŭšy dzień—dva, kab pieśnia astaľasia ũ pamiaći raz na zaŭsiody.

Ci pieśnia „pryhožaja“, ci jana budzie nadoŭha padabacca — nikoli nia sudzi ab hetym, pačuŭšy jaje pieršy raz. Pieśni, jakija spačatku nia budziac zacikaŭleńnia, časta akazyvajucca najboľš żyvučymi—i naadvarot.

Kali ũžo piešniu navučyŭsia dobra — vučy jaje inšych, zachvočvaj da pijańnia kaho-tolki i dzie-tolki dasca, a hetym samym pašyryš nacyjanalnuju šviedamašć siarod hramadzianstva i pahłybiš jaho muzykalnašć.

Na kančatak znaj, što niezaležna ad notaŭ, vieršy hetaha špieŦnika mohuc i pavinny być vykarystany jak mataryjaľ dzieła deklamacyi na roznych viečaroch i zboryšćach.

A. S.

P a p r a ů k i .

Pierš čym karystacca hetym špieŭnikom, treba zrabic u notach nastupnyja papraŭki:

1. Piešnia Nr. 7, na bačynie 13: pry paŭtareŭni refrenu „ŭ dušach našych...“, dadać dla apošniaha slova „kroŭ“ kancavy akord „g—d—h“ zamiest „h—g—g“;

2. Piešnia Nr. 9, na bač. 15: pastavić pryklučovuju mieru taktu C;

3. Piešnia Nr. 10, na bač. 15: a) pašla druhoha taktu (časć „solo“) pastavić vyrazny znak paŭtareŭnia (:); u kancavym taktie (2-ja volta) 2-hi hołas raŭniajecca pieršamu — prystavić da notaŭ 1-ha hołas takija samyja znaki ŭniz, jakija tam jość pastaŭlenyja ŭvierch;

4. **Ŭva ŭsim špieŭniku:** miascami prapuščanyja nad apošnimi notami ŭ kancavych taktach *fermaty*, a tak-ža prapuščanyja abo nia tak jak treba pastaŭlenyja znaki *legato* — tut asobna nia vyličajem.

Vydaviectva.

Ž m i e s t.

	<i>bačyna.</i>
Padabizna aŭtora	3
Ustup	5
Ad vydaviectva	6

P I E Ś N I:

№№	1. Bielaruś pieradusim	7
„	2. Moj Kraj	8
„	3. Maładym pieśniarom	9
„	4. Ty, zialonaja dubrova	10
„	5. Viejcie, vietry	11
„	6. Za praŭdu, za ščaście	12
„	7. Pieśnia bielaruskaj moładzi	13
„	8. Chaj nam żyvie	14
„	9. Naša moładź	15
„	10. Čuju, bje pryliŭ	16
„	11. Dla Ciabie, Bielaruś	17
„	12. Maja žonka	18
„	13. Šviecić zorka jasna	19
„	14. Try pary dnia	20
„	15. Padsiakajcie toje dreva	21
	<hr/>	
	Jak karystacca z hetaha spieŭnika	22
	Papraŭki	23
	žmiest	24

B0000000 14 13475